

Τὰ σύλληπτρα πού λαμβάνει ὁ ἀγροφύλαξ ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην ζώου, τὸ ὁποῖον συνέλαβεν εἰς ἀπηγορευμένον μέρος ἐνθ' ἄν.: *Ἄν δὲ βληρώνης τοῦ γιαχτιρί, δὲ τοῦ παίριν'ς τοῦ ζῶ θάσ.*

γιαψούς ὁ, Καππ. (Μισθ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a p s i* = ψεῖρα.

Ἡ ψεῖρα πού παρρασιτεῖ εἰς τὰ αἰγοειδῆ. Συνών. *γ ι δ ὁ ψ ε ι ρ α*.

γιαώρας ἐπίρρ. Ἡπ. (Ζαγόρ.) Κῶς *γιαούρας* Ρόδ.

Ἐκ τῆς προθ. *γ ι ἄ κ δ ι ἄ* καὶ τοῦ οὐσ. *ῶ ρ α*. Διὰ τὸ καταληκτικὸν -ς πβ. *ξ ὠ ρ α ς*. Ὁ τονισμὸς τοῦ τύπ. *γιαούρας* κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ *ἄ ξ α φ ν α*, *π ἄ ρ α υ τ α* κττ.

1) Διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὥρας, τῆς στιγμῆς, πρὸς τὸ παρόν, προσωρινῶς Ἡπ. (Ζαγόρ.): *Ὅσον γιαώρας, καλὰ 'μιστι*.

2) Ἀμέσως, ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος Κῶς Ρόδ. *Ἡκαμεν δὰ μάγια τσ' ἐκόπητθε γ-γιαώρας ὁ ἀγέρας* Κῶς *Ἐγινεγ- γιαούρας καλὰ* Ρόδ. Ἀνοίουν δὲ παν-νὶ καὶ *γιαούρας* εὐρέθησαν πίσω 'ς τὴ *Λίνδο* αὐτόθ.

γιβρέκι τό, ἀμάρτ. *γιβρέζ'* Ἡπ. (Κόνιτσ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Σύλον τοῦ ὁποίου ἡ ὑλοτόμησις εἶναι δύσκολος.

γίγαντας ὁ, λόγ. σύνθη. καὶ δημῶδ. Ἡπ. (Ἀγναντ. Δωδών. Κακοπλεύρ. Ξηροβούν. κ.ά.) Θεσσ. (Ζαγόρ. Συκαμν. κ.ά.) Θήρ. Μακεδ. (Τρικοκ. Φλόρ.) Πάτμ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ.) Σάμ. Στερελλ. (Ἀράχ. Ἀχυρ. κ.ά.)—Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ. *γίγαδας* Κρήτ. Κύθηρ. Μῆλ. Πάρ. κ.ά. Πελοπν. (Ξεχώρ. κ.ά.) *γίγαδας* Κεφαλλ. *γίγαδᾶς* Πελοπν. (Μάν.) *λ' γάδας* Πάρ. (Λεῦκ.) *ἀγίγαντος* Πόντ. (Τρίπ.) *ἀγίγαντος* Πόντ. (Τρίπ.) Θηλ. *γιγάντισσα* Ν. Ἔστ. 19 (1935), 39 — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. *γιγάδισσα* Κεφαλλ. *γιγάνταινα* Ἰμβρ. — Ν. Πολίτ. Παραδ. 1,57. Πληθ. *γίγαντοι* Κ. Κρυστάλλ., Ἔργα 2, 24 *ἰάδες* Βιθυν. (Κίος) *ἰάδες* Βιθυν. (Κίος).

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *γ ι γ α ς*. Ὁ τύπ. *γ ι γ α δ ᾶ ς* πιθαν. κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ *κ ρ ε μ α ν τ α λ ᾶ ς*, *π α λ λ η κ α ρ ᾶ ς*, *χ ο ρ ε υ τ α ρ ᾶ ς* κ.ά. Ὁ τύπ. *γ ι γ ᾶ ν τ ι σ σ α* καὶ εἰς Σομ.

Μυθολογικὸν ὄν, ὑπερφυσικῶν διαστάσεων καὶ ὑπερ-θρώπου δυνάμεως σύνθη.: *Ψηλὸς σὰ γίγαντας* Ν. Πολίτ., Παροιμ. 3,655. Αὐτὸ τὸ παιδί ἡ *γιγάνταινα* ἡ *μάννα* του τὸ ἐχώρενε (ἐκ παρχμυθ.) Ν. Πολίτ., Παραδ. 1,57. || Ποίημ.

Ἀρχίζει σύνταχα ἡ δουλειά, σὰ γίγαντοι 'πιθώνουν πέτρα σὲ πέτρα οἱ μάστοροι καὶ χτίζουν κι ἀσβεστώνουν

Κ. Κρυστάλλ., ἐνθ' ἄν. β) Ἀνθρώπος ἀσυνήθων διαστάσεων καὶ δυνάμεως σύνθη.: *Πρέπ' νά 'σι γίγαντας γιὰ νὰ σ'κώης σ' αὐτὸ τοῦ λ'θάρ' Στερελλ. (Ἀχυρ.)* *Εἶνι γίγαντας 'ς τὴ δ'λεῖα αὐτὸ τοῦ πιδὶ αὐτόθ.* Σωστός *γίγαδας* εἶναι Πελοπν. (Ξεχώρ.) *Γίγαντας* ἀγαθόγνωμος, ἄφινε νὰ τοῦ φεύγη λίγη λίγη ἡ δυνάμει του. Ὅμως φύλαγε στερενὴ καὶ τὴν ἐκδίκησίν του Ι. Βλαχογιάννη, Λόγοι κι ἀντίλογ., 49. Ἦταν ἓνας ψηλός, πολὺ ψηλὸς ἄντρακλας, ἓνας γίγαντας Δ. Βουτυρ., Ἐπανάστ. ζῶων, 40. Ἐνας γίγαντας τσόπανος Δ. Βουτυρ., Μέσ' στοὺς ἀνθρωποφ., 127. || Γνωμ.

Ἀπὸ γίγαντα δανείσου, ἀπὸ ἀλεποῦ ἀλλαγαρίσου (εἶναι προτιμότερα ἢ συναλλαγή με σκληρὸν δανειστὴν

παρὰ με ἄδικον καὶ κερδοσκοπόν. Πβ. Ν. Πολίτ., Παροιμ., 1, 452) Πάτμ. || Ἄσμ.

Γίγαντας εἶνι οὐ γαμπρός κ' ἡ νύφ' εἶνι φιογάδα, μ' ἀλήθεια κ' ἡ παράνυφη εἶν' ἄσπρη σὰν τοῦ γάλα Σάμ.

Χτύπησ' ὁ κάλλιος γίγαδᾶς,
πῶπαινε τὰ διπλώματα
σὰ νά 'τα τραπουλόχαρτα
(μοιρολ.) Πελοπν. (Μάν.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. *Γιγαντᾶς* Ἀθῆν. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. *Γίγαδας* Κύθηρ. Παρ. (Λεῦκ.) *Γιγαδῆς* Πελοπν. (Κίττ. Μάν.) γ) Εἶδος λιβελλούλης, πιθαν. Λιβελ-λούλη ἡ γίγας, (*Libellula gigante*) τῆς οἰκογ. τῶν Ὀδοντογνάθων (*Ododognatha*), με τεφρόχροα πτερά, ἔχοντα μελανὰς κηλίδας Στερελλ. (Σπάρτ.) δ) Ποικιλία φασιόλων, τὰ ὁποῖα ἔχουν πολὺ μεγάλα σπέρματα πολλαχ. Συνών. *ἐ λ ἔ φ α ν τ ε ς*, *ἐ φ τ α κ ο ἰ λ ῖ α*, *φ τ α κ ἰ δ ῖ α*.

γιγάντεμα ἐπίρρ. Δ. Σολωμ., Στὸν Ὀρφέα, 345, 24—Λεξ. Δημητρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθέτου γιγάντειος.

Κατὰ τὸν τρόπον γίγαντος, με ὑπερβολικὴν δυνάμειν ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ἔτσι γιγάντεμα ἐπάλενες
με γίγαντα τὴ Μοῖρα

Δ. Σολωμ., ἐνθ' ἄν.

γιγάντειος ἐπίθ. λόγ. σύνθη. γιγάντειος σύνθη.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *γ ι γ ᾶ ν τ ι ο ς*.

1) Ὁ ἔχων διαστάσεις γίγαντος, πελώριος: *Ἐνα πεῦκο γιγάντειο κουνειότανε* Δ. Βουτυρ., Διωγμέν. ἀγάπ., 24. *Ἐνα γιγάντειο μυτερὸ πετράδι ζαφειρένιο* Κ. Χρηστομ., Κερέν. κούκλ., 15. || Ποίημ.

Ἐνῶ ψηλά, σκοταδερά, γιγάντεμα κυπαρίσσια
σοῦ ἐστέλνανε ἀπ' τοὺς οὐρανοὺς σαπφείρινα φιλιὰ
Γ. Στρατήγ., Τί λέν τὰ κύματτα., 49. β) Ὁ εἰς γίγαντα προσιδιάζων σύνθη.: *Γιγάντεμα δύναμις σύνθη.* || Ποίημ.

Κι ἀναρριπίζει τὴ φωτιά, τὸν ἀχυρῶνα καίει,
τίς ἀποθήκες τοῦ σταριοῦ, ζητῶντας νὰ ξεσύρη
μεσουρανὶς καὶ τὴν ὀργὴ τῆς γῆς κι ἀνηφορίζει
μέσ' 'ς τ' ἄγριο φυσσομανητὸ σὰν φάντασμα γιγάντειο
Μ. Σιγούρ., Ν. Ἔστ. 11 (1932), 575. 2) Ὁ οἶονεῖ ὑπὸ γιγάντων τελεσθεῖς, ὑπεράνθρωπος λόγ. σύνθη.: *Γιγάντειος ἀγῶνας, γιγάντειες προσπάθειες.* Συνών. *γ ι γ ᾶ ν τ ῖ ο ς*, *γ ι γ ᾶ ν τ ι ο ς*.

γιγάντεμα τό, Κ. Παλαμ., Δωδεκάλ. Γύφτ., 59 Π. Βλαστ., Κριτικ. ταξίδ., 121 — Λεξ. Πρω. Δημητρ. κ.ά. Ἐκ τοῦ ρ. *γ ι γ ᾶ ν τ ε ῦ ω*.

Ἡ ὑπερβολικὴ, ἡ θαυμαστὴ αὐξήσις εἰς μέγεθος ἡ δύναμις ἐνθ' ἄν.: *Ἡ φωνὴ του ἀκούγεται νὰ λέη πῶς οἱ θεοὶ εἶναι γιγαντέματα τῆς πλάνης μοναχά, δικές μας φαντασίες,* πού τίς ρίχνουμε ἀπάνου 'ς τὸ ἀδειανὸ τὸ τίποτε, γιὰ τὴ φοβούμαστε μὴ μᾶς ρουφήξῃ τὸ χάος Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. || Ποίημ.

Ὡ τῆς πλάνης γιγαντέματα
θεοὶ ἐσεῖς ἀλλοίμονό σας!

Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

